

The background of the entire cover is a photograph of a fishing boat, the ARM-14, on a choppy sea. The boat is blue and white with yellow outriggers. Above the boat, several seagulls are in flight against a hazy, overcast sky. The title text is overlaid on the upper half of the image.

BO VAN SCHEYEN

NAAR HET HART VAN DE ZEE

*De wonderlijke redding van
een Zeeuwse visser*

MOZAÏEK | ROMAN

BO VAN SCHEYEN

**NAAR HET
HART VAN
DE ZEE**

*De wonderlijke redding van
een Zeeuwse visser*

KokBoekencentrum, Utrecht

ISBN 978 90 239 5530 6 (boek)
ISBN 978 90 239 5531 3 (e-book)
NUR 402

Boekverzorging: Studio Anton Sinke
Omslagfoto: Ronald Ribbe
Foto achterplat: Jan Dirk van Scheyen

© 2018 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht
Alle rechten voorbehouden

www.kokboekencentrum.nl

*Dit boek wordt opgedragen aan alle vissers,
zowel aan hen die op zee zijn achtergebleven,
als aan hen die elke dag de zee trotseren.*

*Al werpt de visser keer op keer
zijn netten in de diepte neer,
zo baat hem al de arbeid niet
zo God Zijn zegen niet gebiedt.*

VOORWOORD

De zee en alles wat zij geeft en neemt roept bij mij zo veel gevoelens op. Zo is het altijd geweest, maar na alles wat er gebeurd is, is de zee des te meer een grote golf van emoties. Een kolkende massa van gevoelens en herinneringen. De zee met haar kracht, God die haar geschapen heeft met Zijn macht...

Zo sta ik in Urk, samen met mijn vrouw, bij het visserijmonument. Het monument dat uitzielt op diezelfde zee. Dat monument waarin de namen staan gegraveerd van mannen die nooit meer thuiskwamen.

Ook in Arnemuiden, mijn woonplaats, staat een monument waarin de namen van mannen staan die nooit meer thuiskwamen. Soms gevonden, vaker niet. Bekende namen, namen van familie, namen van vrienden. Van Karel, die ons zo lief was.

We gaan weleens naar dat monument, om stil te staan en te gedenken. Dan pak ik de hand van mijn vrouw en voelen we onze verbondenheid. Veel woorden worden er dan niet gesproken. Tranen vloeien vanzelf, bij al die herinneringen.

De zee geeft en neemt. Dat hebben we in ons leven zo ernstig diep ervaren. Bijna stond ook mijn naam gegraveerd in het marmer van het monument. Het is anders gegaan, waardoor ik nu van Gods naam mag getuigen.

In de meest angstige momenten, in de worsteling tussen leven en dood, in de strijd, maar ook in de berusting, was daar de redding.

God heeft mij als het ware Zijn hand toegestoken, de reddingsboei van het behoud werd mij toegeworpen en ik werd uit het water gehesen. De zee nam niet, maar gaf terug – omdat Hij het zo gebod.

Er was een leven voor deze gebeurtenis en een leven na deze gebeurtenis. *Naar het hart van de zee*

is mijn getuigenis over de worsteling in en met het water,
over wilskracht en geloofsovertuiging, over de redding
waardoor alles in mijn persoonlijke leven is veranderd.
Het is mijn boodschap aan iedereen, dat de levensboei
ook u wordt toegeworpen om u te redden uit de zee van
zonde en ellende. Die redding heeft ieder mens nodig.

Rob van Belzen

1

...

Woensdag 9 september 2015

Rond 15h30

Arnhem

...

Willeke en Robbert Jan zijn al een hele poos bezig te achterhalen waar Hoss naartoe is gebracht. Broer en zus zitten samen op de trap in de hal van het ouderlijk huis. Ze durven elkaar bijna niet aan te kijken, willen niet toegeven aan emoties waarmee ze op dit moment niets kunnen. Ze zoeken, via sociale media, via bekenden op zee. Ze bellen de Kustwacht, proberen nummers in Denemarken te achterhalen. Het enige wat ze weten is dat hun vader een ernstig ongeluk heeft gehad, maar niemand kan vertellen in welke toestand Hoss zich nu bevindt en waar hij is. De met angst vermengde adrenaline giert door hun aderen. Het liefst willen ze zo snel mogelijk vertrekken. Oom Kees, de oudste broer van Hoss, stelt voor om alvast met hen die kant op te rijden. Dan zijn ze in

ieder geval dichter bij hun vader, waar die ook mag zijn. Maar dat is niet echt bespreekbaar voor Willeke en Robert Jan. Zij willen samen met hun moeder naar hun vader.

Binnen in de woonkamer is het stil. Geert moet aan deze onverwachte drukte wennen. Toen ze een paar uur geleden een telefoontje kreeg van haar schoonmoeder met het verschrikkelijke bericht dat haar echtgenoot vermist wordt op zee, is ze gaan ijsberen. Drie kwartier was ze alleen, in paniek, tot Hoss' oudste zus Janny opeens in de kamer stond. Wat was ze blij dat Janny er was.

'Ik weet niet wat ik moet doen,' zegt Geert.

'Alles gaat goed komen,' antwoordt Janny. 'Je bent nu niet meer alleen. Wij zijn er om je te helpen.'

Geert voelt zich opeens heel kwetsbaar en fragiel. Dat is ze eigenlijk nooit. Ze kijkt naar Janny zonder haar echt te zien en staart in het niets. Van Janny moet ze nu toch weer gaan zitten. Nu ze zo samen aan de tafel zitten met een glas water voor zich, pakt Geert Janny's hand vast. Ze kijken elkaar even aan.

Janny zegt zachtjes: 'Heer, wij vertrouwen op U. Zou U ons een teken willen geven dat Hoss in orde is?'

Geert kijkt de kamer in, maar slaat haar ogen neer om de opwellende tranen tegen te houden. Ze vraagt Janny of die haar wil helpen haar tweelingbroer Daan en broer Lieven te bellen en haar zussen Maria, Nellie en Jolanda. 'Die moeten dit toch ook weten?'

'Ja, natuurlijk. Ik help je, misschien kunnen we het samen doen.'

'Ik moet de hele tijd aan Karel denken. Stel je voor dat

dit slecht afloopt. Ik weet niet of ik dat aan zal kunnen. Ik wil het niet nog een keer meemaken.'

Kees meldt dat hij op de fiets springt om thuis snel verslag uit te brengen. Het is maar een kleine vijf minuutjes fietsen. Hij fietst eigenlijk nooit, maar dit is nu gewoon sneller dan de auto. Hij geeft Geert een kus op haar voorhoofd, knijpt even in haar schouder en loopt via de achterdeur naar buiten.

'Zodra ik iets weet, bel ik je,' zegt hij nog.

Geert knikt en bedankt hem alvast voor zijn hulp.

Kees en zijn jongste broer Dingenus varen op dezelfde kotter. Dingenus is nu op zee. Kees heeft deze week vrij, maar nu dit ongeluk met Hoss is gebeurd staan de twee broers heel nauw in contact met elkaar.

Kees ziet Niels, de jongste zoon van Hoss en Geert, op de trampoline springen.

'Gaaf-ie, Niels?' vraagt hij, en kijkt hem onderzoekend aan.

Niels, die al de hele middag buiten speelt, knikt naar zijn oom terwijl hij omhoog veert.

'Let je ook een beetje op je moeder, er is iets ergs gebeurd.'

'Ik weet het,' antwoordt Niels.

Geert kijkt door het raam naar buiten en ziet haar jongste op en neer gaan op de trampoline. Uren speelt de elfjarige Niels al buiten. Af en toe komt hij even naar binnen, om iets te drinken, of om te kijken wat er gebeurt en te luis-teren naar wat er wordt gezegd. Hij is stil en heeft ook nog aan niemand iets gevraagd. Geert heeft wel door dat haar

jongste het niet helemaal kan plaatsen. Dat kan ze zelf ook bijna niet. Het lijkt alsof niemand op Niels let. Toch is iedereen zich van zijn aanwezigheid bewust, dat weet ze. Geert heeft gezien dat hij zich boven aan de trap verstopte toen Willeke en Robbert Jan in de gang aan het bel-len waren.

Ze is op zich wel blij dat Niels niet veel met de zee heeft. Niet omdat hij het erg vindt dat zijn vader visser is, maar vooral om al die verschillende vissen die in het water rondzwemmen. De zee is voor hem een plek waar je beter ver vandaan kunt blijven.

Niels komt naar binnen en gaat op zijn iPad *Hayday* spelen. Hij wil zeker zijn zinnen wat verzetten. Vanuit zijn hoekje houdt hij alles goed in de gaten.

Bo van Scheyen
(1967), Zeeuws
journaliste en
filmmaakster, met
Rob van Belzen.

Op 9 september 2015 valt visserman en schipper Rob van Belzen overboord. Hij draagt geen reddingsvest. Zijn trawler ARM-14 vaart op dat moment honderden kilometers uit de Deense kust en verdwijnt langzaam uit zicht. Urenlang ligt hij in het koude water. Zal hij gevonden worden en zijn familie ooit nog zien? Als een film trekt zijn leven aan hem voorbij. In zijn wanhoop roept hij het uit naar God. Eén ding is zeker: mocht hij gered worden, dan zal zijn leven nooit meer hetzelfde zijn.

In *Naar het hart van de zee* heeft journaliste Bo van Scheyen dit waargebeurde verhaal in romanvorm gegoten. Een meeslepend verhaal vol geloofsvertrouwen.

 KokBoekencentrum
UITGEVERS | UTRECHT

ISBN 978 90 239 5530 6

9 789023 955306

NUR 402